

Lelesmåla den 8 januari 1950

Bäste kusin!

Ja det var <sup>långt</sup>länge sen jag sporde något från dig. Men häromdagen kom din bror hitner med kaffe och risgryn av den julpaket du sånt honom. För detta får vi tacka på det hjärtligaste. Det är ju inte endast bara det materiella som är värdefullt, utan även det, att man förstår Ni tänker på oss någon gång trots avstånd och allt annat som ligger emellan.

Kaffet är annars den enda vara som ännu är rationerad, beroende av brist på dollar eller lämplig valuta. priset har ju även gått upp avsevärt, så att staten betalar en del för att konsumenterna skall få det till det vanliga priset. De senaste lönesatserna äro gjorda beroende av att levnadskostnaderna bli oförändrade.

Under den gångra krigstiden hade vi det bättre än förra gången, så någon nöd kan man inte säga om, men det är gott att alla rationeringar och andra restriktioner är borta.

Sverige har ju även kunnat hjälpa andra nationer både med varor och pengar. Det var ju glädjande.

Jag fick även läsa ditt brev till Ernst. Ser att du flyttat ut från själva storstaden och byggt dig ett hem där. Det kan nog ha sina fördelar.

Själen har jag kapplat av som jordbrukare. Vår dotter Valborg, gifte sig 1945 och då hennes man ville skaffa sig en gård, tyckte jag det var bäst att de fick överta denna, den kom ju då inte ur släkten. Gustav vår son var inte intresserad av jordbruk. Han har fått anställning vid statens jämvägar, får närvarande som stationskort i Lenhovda (Småland). Ett stycke från Växjö.

Valborgs man är en son till Martin Karlsson från Elmåla, honom kände du nog på sin tid. Erik heter han. De flyttade 1928 till en stor gård (Brammarstorp) i Jämsköp socknen. Jag och Clara bor nu i Fax och Mars stuga (fast vi gjut litet ställe) och hjälper till vad vi kan vid gården.

Att man börjar bli till ären känner man ju, såsom du nämde i ditt brev till Ernst. Själen är jag bara morfar en gång. Valborg har en dotter, "Ingrid", 3 år. Du får väl snart brev från Ernst. Annars får jag meddela att Moster Anna dog i juli 1946. Aron Ögren och Karl Pettersson nogat är senare. Från Ester Olsson, min svägerska, får vi brev någon gång. Det hörs ut de har det bra, vilket är roligt att även för oss.

Vill skuta med de bästa önskningar för det nya året som nyss har börjat, åt Dig och de Dina.

Skulle lusten falla på, så skriv några rader vid tillfälle.

De hjärtligaste hälsningar från Clara o mig.

Sin kusin Sigfrid